

РЕШЕНИЕ

№ 138

гр. Смолян, 30.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СМОЛЯН, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петър Маргаритов

Членове: Тоничка Д. Кисьова
Мария Ан. Славчева

при участието на секретаря Недялка М. Кокудева
като разгледа докладваното от Петър Маргаритов Въззивно гражданско дело
№ 20235400500120 по описа за 2023 година

Настоящото производство се развива по реда на чл. 258 и следващи от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на Главна дирекция „ГРАНИЧНА ПОЛИЦИЯ“ –МВР срещу съдебно решение постановено по гр.д.№ 856/2022г. по описа на РС-Смолян. Във въззивната жалба се поддържат оплаквания за неправилност на обжалваното решение, поради нарушение на материалния закон и необоснован. Излагат се доводи, че за да се произнесе с осъдително решение, съдът неправилно е приел, че е налице празнота в специалната нормативната база - ЗМВР и издадените въз основа на него наредби, като счита, че тази празнота следва да бъде запълнена от разпоредбите на общото трудово законодателство - КТ и в частност от издадената НСОПЗ. В ЗМВР нямамо препращаща норма, която да даде основание да се прилагат субсидиарно, както разпоредбите на КТ, така и издадените въз основа на кодекса подзаконови нормативни актове по отношение положения труд от ищеца и неговото отчитане и заплащане. Коментирано е решение на Съда на Европейския съюз по преюдициално дело № C-262/2020 г., постановено на 24.02.2022 г. Твърди се, че неправилно

съдът е присъдил допълнително възнаграждение като извънреден труд след превръщане на положения нощен труд в дневен с коефициент 1,143 . С изменението на ЗМВР обн. ДВ, бр.60/07.07.2020 г. законодателят ясно и точно е разписал спорните текстове в чл. 187 от ЗМВР, като съдът не е съобразил промените в ЗМВР , които детайлно разписват този въпрос. В тази връзка е поискана отмяна на обжалваното решение и отхвърляне на предявените искове. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

В подадения отговор на ВЖ е посочено, че решението е правилно и законосъобразно, като съдът се е съобразил с посочена съдебна практика .

В съдебно заседание жалбоподателят изпраща представител в лицето на юр.Х. , като се поддържа жалбата и е депозирано писмено становище в подкрепа на подадената въззивна жалба. Претендират се разноски.

Въззиваемият се представлява в съдебно заседание от адв.М.О., като същата оспорва жалбата и претендира разноски.

След като се запозна с приобщените доказателства и становищата на страните съдът намира за установен от фактическа страна следното:

С обжалваното решение по гр.дело 856/2022г по описа на РС-Смолян съдът е осъдил ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ГП”- МВР гр.София, да заплати на ищеца В. Х. следните парични вземания:

- 2 467,16 лв., представляваща дължимото допълнително възнаграждение за положен и незаплатен нощен труд за периода 13.09.2019 г. –31.08.2022г, получени в резултат на преизчисляване на положените часове нощен труд с коефициент 1,143, ведно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване на иска/01.09.2019/ до окончателното ѝ изплащане -сумата от 332,45лв., представляваща мораторна лихва за забава, считано от 1-во число на месеца, следващ тримесечния период, за който се дължи възнаграждението до датата на предявяване на иска-01.09.2022г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на предявяване на иска до окончателното ѝ изплащане.

С посоченото решение ответникът е осъден да заплати на ищеца разноските по водене на делото в размер на 400,00 лв. за адвокатско възнаграждение. Ответникът е осъден да заплати по сметка на СмРС ДТ върху уважените искове в размер на 148,68 лв., както и разноски за експертиза в размер на 120,00 лв.

За да постанови решението си първоинстанционният съд е приел за установено, че ищецът е работил при ответника по служебно правоотношение, като заемал длъжността старши полицаи в ГПУ Ив. при РДГП-Смолян. За периода от 13.09.2019 г. –31.08.2022г ищецът е отработил общо 1765 часа нощен труд. Направен е извод, че положеният нощен труд следва да се преобразува в дневен, като общата сума на неначислените и неизплатените възнаграждения за положения нощен труд /разлика от 252 часа/ след преобразуване с коефициент 1,143 за процесния период е в размер на 2467,16 лева.

Съдът приел, че по отношение положения нощен труд следва да намери приложение нормата на чл.9ал.2 от цитираната Наредбата за структурата и организацията на работната заплата, съгласно която при сумирано изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни с коефициент, равен на отношението между нормалната продължителност на дневното и нощното работно време. При това положение съдът уважил предявения главен и акцесорен иск, като присъдил дължимите се разноси.

В хода на първоинстанционното и въззивно производство не е спорен факта, че за периода от 13.09.2019 г. –31.08.2022г. ищецът е отработил по служебно правоотношение общо 1765 часа нощен труд, който не е преизчислен и заплатен от ответника по правилото, предвидено в чл. 9 ал.2 от НЗОРЗ. В подкрепа на горната фактическа обстановка е изготвената експертиза от вещото лице Кабасанова, като тези обстоятелства не се оспорват и в подадената въззивна жалба.

Правни изводи:

Решението е валидно и допустимо.

Подадената въззивна жалба е основателна по следните съображения:

Спорен по делото е въпросът, въведен и като предмет на въззивното обжалване, дали при отчитане и заплащане на положените часове нощен труд от служителите на МВР са приложими разпоредбите на КТ и НЗОРЗ и в частност нормата на чл. 9 ал.2 от НЗОРЗ.

Съгласно постановеното Тълкувателно решение № 1 от 15.03.2023 г. на ВКС по т. д. № 1/2020 г., ОСГК при отчитане и заплащане на положените часове нощен труд от служители на Министерство на вътрешните работи не са приложими разпоредбите на Кодекса на труда и на чл. 9 ал.2 от НЗОРЗ. В

тези случаи следва да се прилагат разпоредбите на специалния ЗМВР и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове. Постановеното Тълкувателно решение е задължително , като при това положение ищецът няма основания да претендира заплащане на възнаграждение /включително и законна лихва/ за положен извънреден труд за процесния период , получен отчетен след прилагане по аналогия на нормата на чл.9 ал.2 от НСОПЗ- след преобразуване на положените часове нощен труд в дневен и отчитането му като извънреден.

С оглед на изложеното обжалваното съдебно решение е неправилно в частта , с която са уважени предявените искове по чл. 178 ал.1 т.3 от ЗМВР и иска по чл. 86 от ЗЗД и същото следва да бъде отменено .Ще следва да се отмени обжалваното решение и в частта, касаеща присъдените разноски в полза на ищеца и бюджета на съдебната власт , с оглед изхода на делото и неоснователността на предявените искове .

Предявените от Х. искове за заплащане на обезщетение за положен нощен труд и отчитането им като извънреден труд са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени. Няма основания да се претендира заплащане на посоченото в исковата молба обезщетение, позовавайки се на разпоредбата на чл. 9 ал.2 от НСОПЗ , с оглед задължителната сила на посоченото ТР № 1 от 15.03.2023 г. на ВКС по т. д. № 1/2020 г. При това положение е неоснователен и иска за заплащане на законна лихва , доколкото е отхвърлен главният иск . При това положение ищецът следва да бъде осъден да заплати направените разноски от ответника, а именно: юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции в общ размер на 200 лева / дължимо се минимално възнаграждение от 100 лева за всяка инстанция/ и заплатена ДТ за подаване на ВЖ в размер на 74,34 лева .

Воден от изложеното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ в цялост постановеното съдебно решение по гр.д.№ 856/2022г. по описа на РС-Смолян, като вместо това **ПОСТАНОВЯВА :**

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни предявените от В. Х. Х. ЕГН ***** искове по чл. 178 ал.1 т.3 от ЗМВР и чл. 86 от ЗЗД срещу ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ГРАНИЧНА ПОЛИЦИЯ ”- МВР гр.София за

заплащане на сума в размер на **2 467,16 лева.**, представляваща дължимо се допълнително възнаграждение за положен и незаплатен нощен труд за периода 13.09.2019 г. – 31.08.2022г, получена в резултат на преизчисляване на положените часове нощен труд с коефициент 1,143, **ведно със законната лихва** върху главницата от 2467,16 лева, считано от 01.09.2019г до окончателното ѝ изплащане, както и сума в размер на **332,45лв.**, представляваща мораторна лихва за забава, считано от 1-во число на месеца, следващ тримесечния период, за който се дължи възнаграждението до 01.09.2022г.,

ОСЪЖДА В. Х. Х. ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ГРАНИЧНА ПОЛИЦИЯ ”- МВР гр.София дължимите се разноси за първоинстанционното и въззивното производство в общ размер на **274,34 лева.**

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____